kateřina kotoučová

s m u t n ý z n a m e n á b ý t m r t v ý

celula
sv. 14
vel. 110 L

kateřina kotoučová

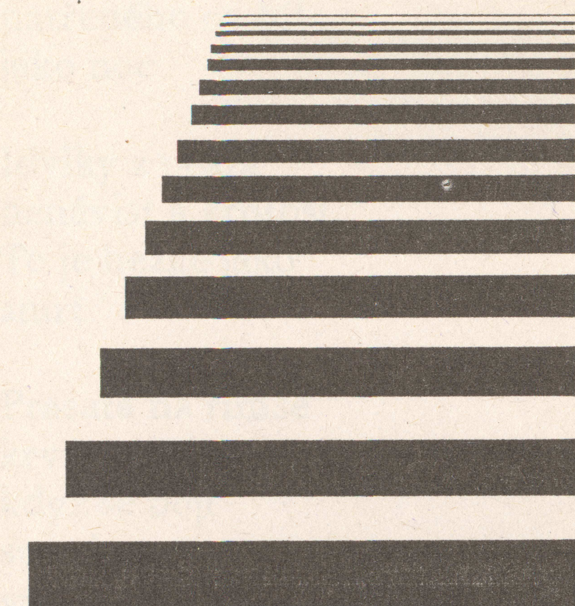
smutný znamená být mrtvý

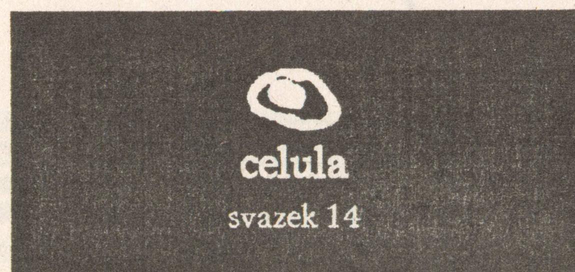
České Budějovice
1994

"...Miluju poblitý popelnice
a mladý kluky..."

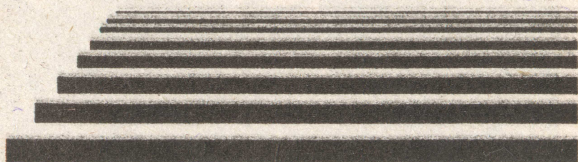
kateřina kotoučová

s m u t n ý z n a m e n á b ý t m r t v ý

I

STRACH

Slovník světových
jazyků
vyždímejte
a pověste do průvanu
ať pláče

Omotejte si hlavy
ze dřeva
natřeného na bílo
jako noc

Idylky z pekla
nenávist a krutost
To je hezké jako
smrt

Prasata na římse
krvácí a řvou
když se bojí
strachu
všeho
kolem
a uražené ucho
džbánu
panická
hrůza
(bezmocnost)
z něčeho

Ale co to je?

KOLEJE

Stahujou se nad náma
černý mraky
a pod náma jsou koleje

Jedeme pozpátku
a míjíme čísla
a sklady posekané
pro králíky

Kouření zakázáno!

Rozmazané stromy,
hlasy, chrapot,
dětské žvatlání
a ploty

Taky to není moc
čistý
V lese je tma, zvířata,
a kvetou kaštany

Jak se jmenuješ
mě nezajímá,
musím vystoupit

Ale nevím,
jestli mám počkat,
až ten vlak zastaví?

FESTIVAL ILUZÍ

Hledejte řešení k obnově
mražených kojenců
a historických
sbírek
moderního průmyslu
Upevňujte zdraví!

Dokonce varování?
Vidiny
Pravda na střeše sama nabíjí
přetížené služební vozy
aby si vysloužila sympatie
chudých

Svět v kultuře
vám zhotoví poslední
odpočinek
- aby nebyl hlupákem -
a stejně má tvar rohlíku

Nabízím vám práci
a zeleninový salát
s rostoucí myslí
bez ohledu na vaše postavení

Řeč pálí,
je srozumitelná

SKLENICE

Rozkrájené záclony před
bočním
východem
spolu s dlaní a zvěřincem
tečou po skále jako
rozstříknuté
mozky

Nohy pod stolem
prázdné hlavy
cizí počasí a lampa
kostkovaná jako šachovnice
po dešti

Prší krev
padá žlutá
a když s námi mluvila
tiše se smála
ptala se na Boha a jeho
chomout
s dalekými větrolamy
a ubrusem

Má ledvina v jiném těle
je příval vody z okapu
soustředí se na hru
ve které je určitá záruka
(záruka od hrobaře)
přímo přede mě

A na stole stojí
prázdná sklenice

SEBEPOZNÁNÍ

Umučená těla stromů, lidí
a těch
co na ně čekali
se svíjela v prachu lží, strachu
a myšlenek;

potu z vlastních hříchů
a samoty (co je jim tak cizí)

A těšila se, až bude padat
hvězda
a budou si moci něco přát

Něco krásného co nebolí,
ale hřeje

Potom teprve poznají,
že se našli

ILUZE? NIKDY!

Chce se mi ukroutit mříže
z plastelíny
vyskočit zavřeným oknem
a nechat po sobě stékat střepy
Bojím se když je vítr!

Kroky na noční dlažbě
mě přivádějí do extáze
stejně jako tma, zvuky na ulici
a jejich deprese

Stín ve dveřích je odvážný
A co je to odvaha?
Přijít pozdě, umřít a nebo
vybuchnout!

Umět létat
otevírat konzervy
rozplynout se
zabít
(černá)
tebe
chtít!!!
Dostávat kytky od jiného

Poznat tebe
to je hřích

ZÁPAD SLUNCE

Skřípaní schodů
a ticho velkoměsta
padání podzimu
s vídeňským valčíkem
mi kráčí do snu

Otevřené dveře se ptají
na hodiny
obouvání už je taky
nebaví
bojí se jít do zahrady
pozdravit smeknutím
rezavou branku
na plotě kolemjdoucích
krků s klobouky
začíná hodina klavíru

Lítání je už taky nebaví
ještě jednou se uvolnit
poslechnout svůj hlas
a padat do všech stran
a koutů
s modrou trávou
širokými dálkami
hlasem na dálnici
studenou rukou
a čajem
pokaždé když odmykáš
bez klíče

Svítí lampióny
padá rosa
žít bez zubů se taky dá
vytí vlků na břehu
za rohem
a rybník ve mně

Pomalu svítá

STŘEPY

Z anatomické duše
padá cizí tělo

Nedopalky cigaret
a útržky slov
nepořádek na stole
a cizí neštěstí
připomíná řeku

Padá rosa
ptáci spí
a lidi se mají rádi

Na větev stromu
uvázali šálu
jako vysvobození
z davu

A když odcházíš
všechno ti padá
Musíš spát a nebo utéct
Jako vždycky
Od čeho?

Ale až poznáš
v čem hledat smysl
ostatním
zůstanou
jen
střepy!

BEZ NEGACÍ

Jak snadné je
ztotožnit se s vodou,
když odchází
do výlevky

Podávání rukou
jako obřad
Když se díváš vzhůru,
vidíš šlahouny břečťanu,
jak padají,
dotýkají se bláznů
a tiše si chodí
To se jim to chodí když
neslyší!

Břečťan, když se dívá dolů,
letí jako ptáci
Dotýká se vesmíru
se zkříženýma nohama
To se mu to lítá když nemá
křídla!

Vesnice na úpatí hor dříme
věčným spánkem
spokojených
Čeká
Čeká na duchovní útěchu;
déšť,
který očišťuje

THE VISITOR

Spadla do vody
asi do jezera
Lampa

Pod jeho nohama
se valí hlína
ze stráně
po které... sestupuje

Má kabát
Je mladý
A když si teď sundá
kapuci z hlavy
stojí ke mně zády
Je krásný,
ale smutný
Smutný znamená
být mrtvý

Když si sundá
kapuci z hlavy
svítí mu vlasy
Jsou totiž rudé
jako déšť

Sliz co teče
po nahém těle
vzrušuje nás oba
pod zavátou zdí
se žlutými tapetami
s podzimním motivem
Zbytečné očekávání

Uprostřed toho všeho
stojí
velká zelená postel!

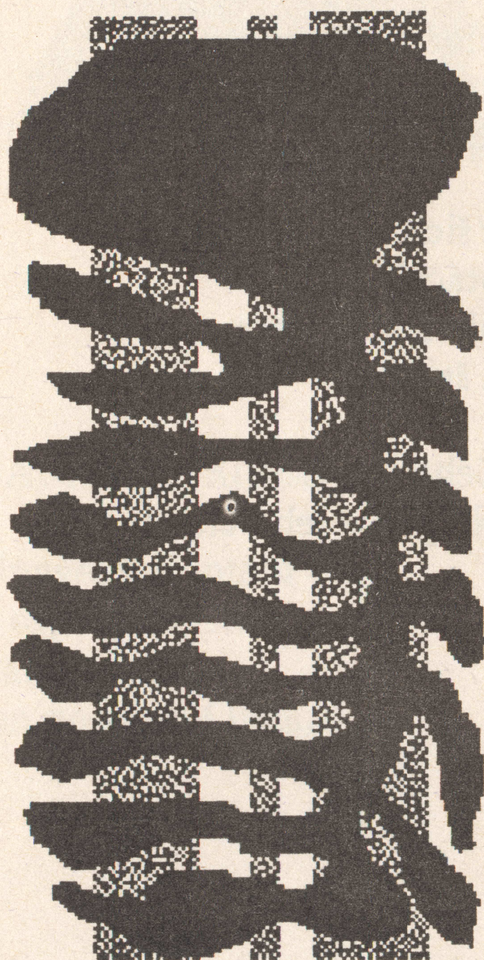
Muž, který spadl z nebe

PŘÍCHODY

Ze zásuvky padají dveře
a hlava lítá
Květiny sní o závorách
na sny
a flétna opouští svůj svět

Hlasy vržou
a oči lezou ze zdi

Šest kol opřených
o plot a ramena

SNÍLEK

Pokaždé sedí na chodníku
a pije
z lahve času

Zlomený jako strom
znásilněný bleskem

Zaprášená záda
skleněné oči
vítr ve vlasech
a sníh co padá
z topolů

Když vyjde slunce,
uloží se do trávy,
která mi připomíná
džungli

Všichni se za ním
otáčejí
ukazují prstem
a štítí se

Čeho?
No přece jeho čistoty

BANÁLNÍ PŘÍBĚH

Unavené životem
a ospalé nejistotou
padá k zemi
jen podzimní listí...

CESTA

Nakousnuté jablko
a motýli za sklem

Na modrém prostěradle
s ocelovou tyčí
ležela Madona
zahalená nahotou
a přikrytá krví
z loňských třešní

A když se smála
šel mi mráz po zádech

A staré hračky
(co ještě na klíček běží)
se v tom trapném tichu
spojily v jediný kruh

A když poklekli
pod pietou
a políbili krucifix,
prohlédli a uslyšeli:

"Odpoutej se od myšlenek
a přiblížíš se skutečnosti"

A strhla se bouře!

CHTĚLA BYSEM

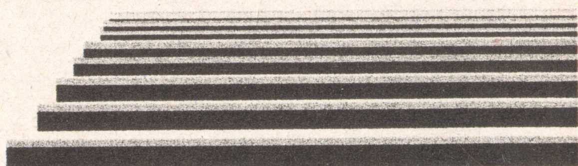
červenou sukni
čokoládu
ořezávátko
hračky
jíst
spát
a modlit se

Poslouchat slavíky
navlékat korálky
trhat nitě
a nelhat

Odpouštět
být smutná
vdát se
zabít
nezabít
chtít
opustit
a modlit se

To bych chtěla!

II

POSEDLOST VYPRÁVĚNÍM

Já si jen myslim
že jsem složitá

když miluju doteky
a smutek
k smrti ráda pokládám
dlaně na sklo
taky ráda piju a trpim

vidím v tom vznešenost
a hledám něco velkýho
v tom utrpení

jenom nevim
proč mi každej říká
že se mě bojí

a tak o tom píšu

REKLAMA

Tvůj jazyk
je jako ústřice

pohyby neomezené
uspokojení
na talíři

RENESANČNÍ MOTIV

S odhaleným ramenem
sedím na židli
a kouřím startky

COMICS

Chodím bosá
házím maso na zem
líbí se mi ta chvíle
než to pleskne
okamžiky mezi tím
napětí mezi začátkem
a koncem

Spím v listí
dusím se
rvu trávu a kořeny
hlínu rozhazuju všude
tančím a zpívám
šlapu
běhám
sem tam a dokola
a pořád
a pořád
doufám že nic nikdy
neskončí

ZVLÁŠTNÍ NEHODA

Jdu sama po ulici
a blbost proudí z davu
A když se dívám do zrcadla
tak vidím krávu

Ve všední den
štěká kavkazský ovčák
(soused ho smrtelně
pokousal)
Byl nervózní už na pohled

jako dvojice
Televizních pracovníků
se otřásá výbuchy zuřivé
bitvy
Tak i slovo je okamžik
záblesku
nedávno se mi podařila
dokonce i celá věta

po střeše co tiše vrní
se prochází černá kočka
Sem a tam
sem a tam
sem a tam

Tam!

CELÝ DEN

Zvíře se dívá
lidskýma očima
Prsten na tvém prstě
probuzení
nikdy
není

V RADĚ STÁT

Okovy ve Skotsku
motýli vezou

a oni si tak
Radost berou
když dlaně
o zem
V noci mě
nohy zebou
holemi
Židlí
po sobě lezou

zámky
Mše za námi
vraty vržou

a ty chlapečku
v moři pluješ
vlny tečeš
a moc se směješ

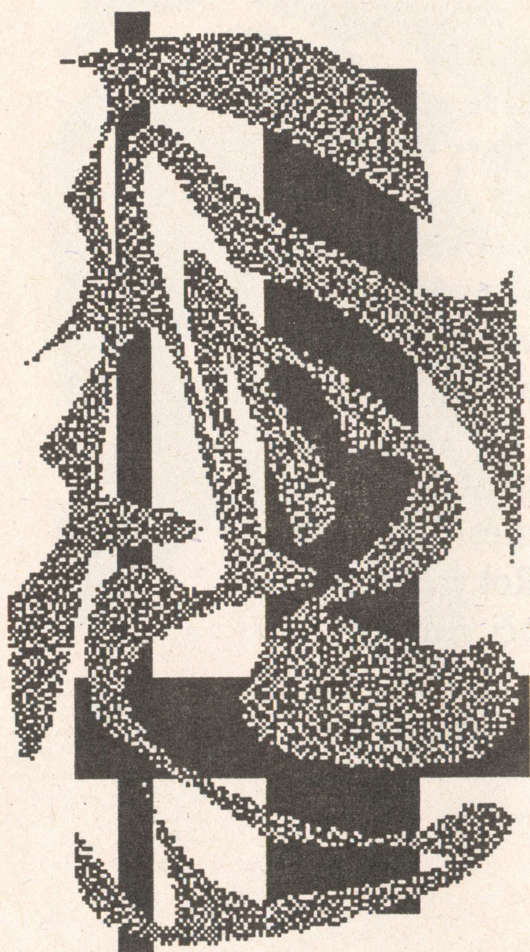
nahlas zpíváš
měsíc hledáš
Roky čekáš
oči vidíš

a nemusíš!

A NEZAPOMEŇ!

že všechno je jen ulita
a z ulity se ulítá

ale nohama se po zemi
chodí...

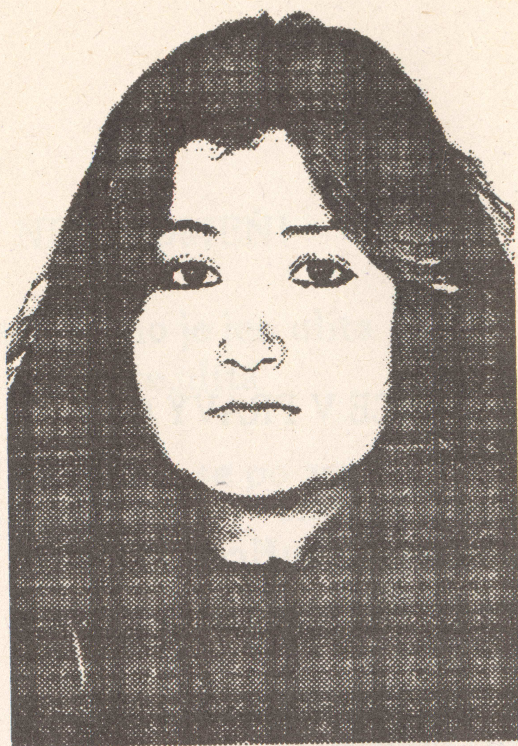

A PŘECE V PRAVÝ ČAS

Proniká vůně
spálené kukuřice
až do morku kostí

a nad Prahou
při bouřce
se vznáší harmonie
Bůh
zpovědník
léčitel a vykonavatel
zázraků

A nezapomíná.

Kateřina Kotoučová

Narozena 22. 7. 1972 ve Znojmě, kde také bydlí. Studuje Husitskou teologickou fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Tato sbírka je její první publikovaná poezie. Zabývá se poezií, kulturou a uměním.

kateřina kotoučová

smutný znamená být mrtvý

Vydalo

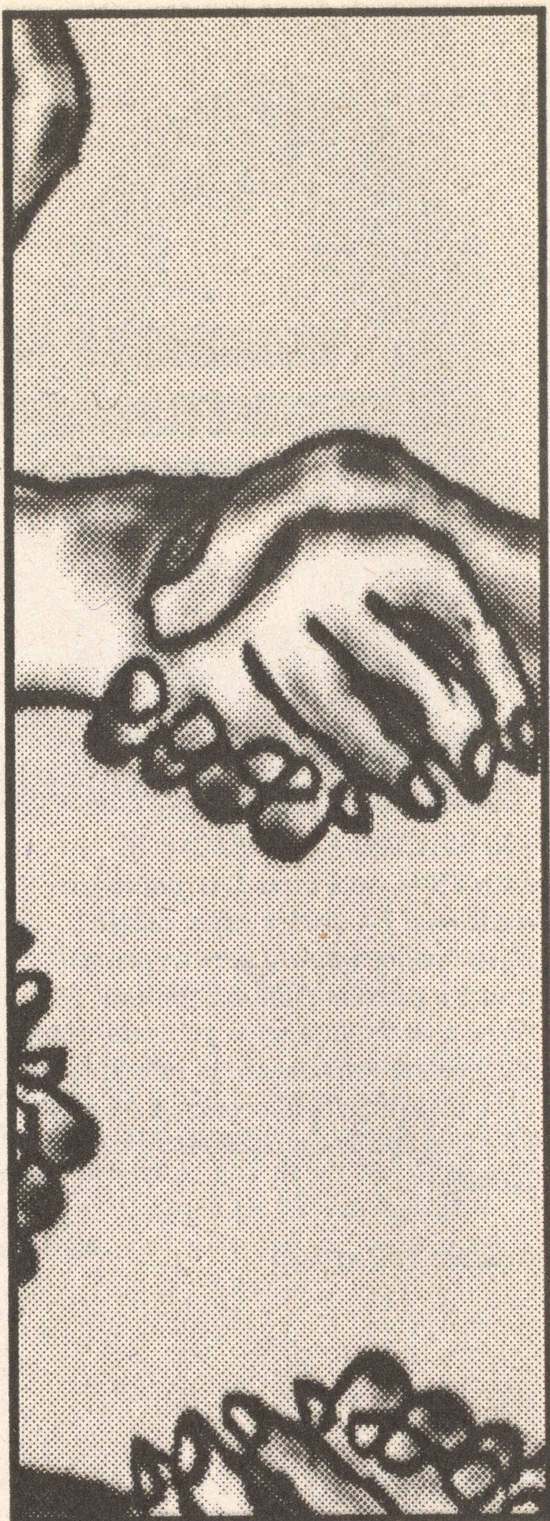

literární & hudební nakladatelství B. L., Chelčického 2, 370 01, ČESKÉ BUDĚJOVICE, roku 1994, jako svou 110. publikaci a zároveň 14. svazek edice ***celula****. Ilustroval, grafickou úpravu provedl a sazbu písmem Gamma zhotovil 1/2 OC. Osvit tiskových předloh provedlo studio Karmášek, vytisklo ediční středisko PF JU v Českých Budějovicích a o obálku knihy se postarala tiskárna Johanus tamtéž.*

Náklad: 150 výtisků

vel. 110 L

000 - 27 - 94

VELARIUM

CO CHYTNE
TO NEPUSTÍ...

18

celula
sv. 14

vel. 110 L